

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/149/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714206690
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1714206690.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47 150 513, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H., o zaplatenie 94,94 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 29.12.2015, č.k. 39C/151/2015-52, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 94,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 32,40 eur od 26.7.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 26,65 eur od 26.8.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 35,89 eur od 26.9.2011 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 42 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) a vecne tým, že mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení, na základe ktorej vznikla žalovanému povinnosť, počas doby trvania tejto zmluvy, platiť cenu za poskytovanie telekomunikačnej služby. Nakoľko žalovaný neuhradil právnemu predchodcovi žalobcu (a po postúpení pohľadávky ani žalobcovi) na základe priložených faktúr cenu za poskytnuté telekomunikačné služby a poplatky v celkovej výške 94,94 eur, posúdil uplatnený nárok v tejto časti ako dôvodný. Zároveň ako dôvodný posúdil aj nárok žalobcu v časti úroku z omeškania, ktorý priznal dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých faktúr, s ktorými bol žalovaný v omeškaní.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok(ďalej len „O.s.p.“), nakoľko obaja účastníci mali v konaní čiastočný úspech.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný odôvodňujúc tým, že plnenie ktoré v konaní žiadal žalobca má základ v nekalých obchodných praktikách v rozpore so zmluvnými podmienkami a zákonom. Mal za to, že právny predchodca žalobcu si od neho neoprávnene nárokuje uplatňované nároky, čo už v konaní namietal. Správnosť svojich tvrdení považoval za dôvodné aj s

ohľadom na to, že žalobca v časti zobral žalobu späť, pričom sa jednalo práve o sumy ktoré namietal a boli účtované za ním namietané znovupripojenie proti jeho vôli. Uviedol, že jeho cieľom nebolo vyhnúť sa plateniu, pričom opätovne poukázal na dôkazy predložené v konaní pred súdom prvej inštancie. Žiadal, aby odvolací súd v konaní doplnil dokazovanie o predloženie výpisu hovorov za rok 2011, nakoľko ním nedisponuje.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 14.3.2016 a uviedol, že žalovaný nepreukázal uhradenie žalovanej sumy a neuviedol žiadne relevantné dôkazy, ktoré by spochybnili jeho nárok. Mal tak za to, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a žiadal, aby ho odvolací súd potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalovaného rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

7. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je podané dôvodne. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

10. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku, v ktorom prvoinštančný súd dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, uzavrel so žalovaným podľa § 43 zákona o elektronických komunikáciách dňa 15.2.2007 zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom podľa § 4 ods. 8 zákona o elektronických komunikáciách) žalovanému (ako účastníkovi podľa § 5 ods. 7 zákona o elektronických komunikáciách). Zmluva bola uzatvorená na neurčitý čas. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Právny predchodca žalobcu za používanie služieb elektronickej komunikácie vystavil žalovanému faktúry: VS č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 25.7.2011 na sumu 65,59 eur, VS č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 25.8.2011 na sumu 26,65 eur, VS č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 8.9.2011 na sumu 68,89 eur, VS č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 25.7.2011 na sumu 65,59 eur, ktoré sumy žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu ani žalobcovi nezaplatil. Dňa 24.6.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave ako postupca a žalobca ako postupník, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanému vedenej pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX. Počas konania zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 3,50 eur (upomienka) z faktúry VS č.

XXXXXXXXXX, o zaplataenie sumy 33 eur (iné poplatky a služby) z faktúry VS č. XXXXXXXXXXXX a o sumu 33,190 eur (iné poplatky a služby) z faktúry VS č. XXXXXXXXXXXX, späť.

12. Podľa § 43 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

13. Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplataenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

14. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalovaného považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, pričom odvolací súd je viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

16. Odvolateľ svoju procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie založil výlučne na tom, že služby nevyužíval a mal za to, že voči jeho osobe bola použitá nekalá obchodná praktika. Správnosť svojich tvrdení odvodzoval od toho, že na základe jeho argumentácie v prvoinštančnom konaní žalobca v časti zbral žalobu späť, a to práve v časti ktorú v prvoinštančnom konaní namietal. Posudzujúc uvedenú argumentáciu žalovaného možno uviesť, že vzhľadom na námietky žalovaného a následné čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, došlo medzi stranami k odstráneniu spornosti v zostávajúcej uplatňovanej výške nároku zo strany žalobcu. Vychádzajúc z obsahu spisu a čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, tak predmetom prvoinštančného konania zostal nárok žalobcu na zaplataenie mesačného poplatku za používanie služieb za obdobie od 8.6.2011-7.7.2011 (fa VS XXXXXXXXXXXX), mesačného poplatku za používanie služieb za obdobie od 8.7.2011-7.8.2011(fa VS XXXXXXXXXXXX), mesačného poplatku za používanie služieb za obdobie od 8.8.2011 - 7.9.2011 (fa VS XXXXXXXXXXXX) a upomienka za oneskorenie platby (fa VS XXXXXXXXXXXX). Nakoľko Zmluva o pripojená bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzavretá na dobu neurčitú a žalovaný v konaní nepreukázal ukončenie platnosti zmluvy, odvolací súd totožne so súdom prvej inštancie konštatuje, že uplatňovaný nárok žalobcu je dôvodný.

17. Odvolateľom namietané použitie nekalej obchodnej praktiky v rozpore so zmluvnými podmienkami, nemal odvolací súd za preukázané. Obchodná praktika je nekalá, ak: a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a b) podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. V prejednávanej veci nebolo preukázané a žalovaný uvedené ani v prvoinštančnom konaní nenamietal, že k uzavretiu zmluvy o pripojení s právnym predchodcom žalobcu nedošlo na základe jeho slobodnej vôle, slobodne a vážne. Z obsahu spisu ani z podaného odvolania žalovaného nevyplýva, akou obchodnou praktikou právny predchodca žalobcu mal a mohol narušiť jeho správanie vo vzťahu k produktu poskytovaného právnym predchodcom žalobcu. Nemožno priznať úspech ani argumentácii odvolateľa v časti, ktorou namietal, že v čase vyúčtovania poskytnutých služieb už nebol vo vzťahu k právnemu predchodcovi žalobcu zmluvne viazaný, nakoľko ukončenie zmluvného vzťahu nepreukázal.

18. K odvolateľom uvádzanému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p., je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím

dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne význam. Odvolateľ v odvolacom konaní navrhoval doplnenie dokazovania výpismi z hovorov za rok 2011, uvedený navrhnutý dôkaz odvolací súd v odvolacom konaní nevykonal, vzhľadom k tomu, že tento nepovažoval za relevantný a potrebný na zistenie skutkového stavu veci.

19. Odvolací súd uvádza, že v zmysle § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

20. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých súd skonštatoval, že Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. však súd rozhodne o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom a zakladajúcou tým prípustnosť dovolania. (porovnaj aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 37/1993 a pod R 125/1999). Odňatie možnosti konať pred súdom s následkom prípustnosti dovolania nezakladá bez ďalšieho ani prípadná skutočnosť, že by bolo možné mať výhrady voči dôvodom, pre ktoré súd navrhnuté dôkazy nevykonal (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. apríla 2012, sp. zn. 6 Cdo 51/2012). Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.09.2011, sp. zn. 6 Cdo 153/2011). Preto skutočnosť, že prvoinštančný a odvolací súd neakceptovali návrhy na vykonanie dokazovania navrhnuté odvolateľom, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práv. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či práv na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (náleží Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 350/08 z 30. septembra 2010).

21. Vo vzťahu k súvisiacemu výroku o trovách, odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého, odvolací súd uvádza nasledovné. Základným kritériom pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania v sporovom konaní je miera úspechu vo veci. Úspech žaloby závisí od toho, do akej miery výrok rozsudku akceptuje žalobou uplatňovaný petit, ktorý určuje, o čom má súd vo veci konať a rozhodovať. V prejednávanej veci súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania zohľadnil skutočnosť, že predmetom konania bol nárok na zaplatenie sumy 164,63 eur a žalobca počas konania zbral žalobu v časti o zaplatenie sumy 69,69 eur späť, bez uvedenia dôvodu, preto procesne v tejto časti zavinil

zastavenie konania žalobca a dôvodným bol postup podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Vo veci samej bol v plnom rozsahu (94,94 eur s prísl.) úspešný žalobca, preto bol dôvodným postup podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Nakoľko úspech žalobcu vo vzťahu k miere zavinenia žalobcu na zastavení konania, z ktorého by bol povinný žalobca zaplatiť trovy konania žalovanému, bol v zásade rovnovážny, analogicky bolo spravodlivým aplikovať ust. § 142 ods. 2 O.s.p..

22. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. (vrátane výroku o náhrade trov konania), ako vecne a právne správne potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich plnú náhradu priznal úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).